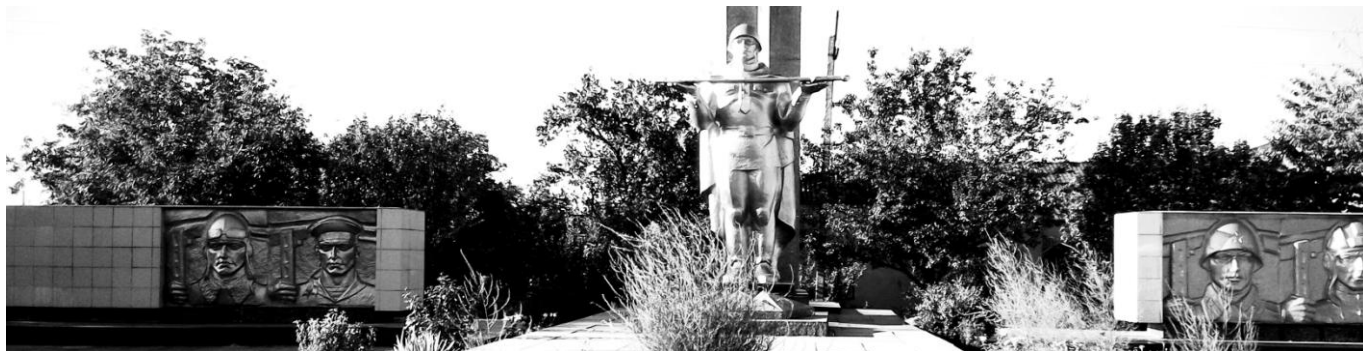

Школа дає знання тільки
тим, хто згоден їх взяти.
(Сергій Скотніков)

Ліцейст

14 жовтня – ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ!

Замість історії свята та гордих слів про його вагоме значення для життя кожного з нас і всієї України загалом, вирішено було опублікувати листи та вірші про...про надію на мир...

Шановний Олексію Цабевський,

мені дуже сумно, що ти опинився на передовій в Донбасі. Але саме тому я вважаю тебе найсміливішим чоловіком, який захищає мирну Любашівку. Я дуже вдячний тобі, що ти захищаєш нас, що ми не сидимо в підвалах через війну, а живемо в теплі. Знаєш, як і ти, хочу, щоб війна швидше закінчилася. Я знаю, як тобі холодно, тож сподіваюся, цей лист тебе трохи зігріє. А ще хочу бути таким сміливим, як ти.

Богдан Бельський, 6-А

Лист вдячності незнайомому воїну

Дякую тобі, незнайомий солдате. Дякую, що захищаєш нашу землю, нашу Україну. Завдяки тобі та іншим військовим, я не боюся смертоносних бомб, ідучи вулицею, і точно знаю, що буду їсти дома смачний борщ, а не дивитимуся на бойовий танк, який цілиться у мій дім. Дякую тобі! Дякую, що захищаєш мене, нас, Україну. Жму твою руку, герою!

Ілля Сичов, 6-А

Привіт, незнайомий мені солдате!

Зараз я сиджу на уроці, але все ж боюся за свою маму, тата, братика (йому лише 4 роки)...Боюся, що і сюди, в Любашівку, може прийти війна, а я не хочу війни! Солдате, прошу тебе зроби так, щоб ми не стали сиротами і не спали у холодних підвалах, не голодували. Я дуже тобі дякую, що ти пішов в АТО захищати мир. Я дуже хочу закінчити школу, піти в університет, а ще хочу миру... Знаю, що нещодавно загинув твій бойовий побратим «Боцман». Мені його дуже шкода, а особливо його дружину і двох донечок. Дякую, солдате, що ти мене захищаєш! Слава Україні!

Руслана Кришталь, 6-А

Лист вдячності з Любашівки!

Я учень 6-го класу і дуже вдячний, що ви, солдати, захищаєте нашу країну від російських загарбників. Знаю, що доки ви там, на Сході,

захищаєте мир, наша країна перемаже! Я хочу чимшвидше закінчити школу та, щоб нікому Більше не треба було їти воювати. А ще більше хочеться,

щоб Україна не зменшувалася, а збільшувалася ☺
Слава Україні! Героям слава!
Слава нації! Смерть ворогам!

Станіслав Єлсура, 6-А

Вітання з мирної Любашівки Олександрю Котику!

Я вітаю Вас зі святом захисника України! Вдячний, що захищаєте нашу державу та усіх людей від війни.

Я в Вас вірю і знаю, що зможете подолати усі перешкоди та допомогти Україні стати щасливою мирною країною! Слава Україні! Героям Слава!

Олександр Слободенюк, 6-А

Крапля історії. Любашівка виникла в кінці 18 ст., обабіч балки Довгенької, тому й спершу селище мало назву Довгеньке. В акті першого десятиріччя 19 ст. згадується ця місцевість як володіння сотника Демида і поручика Тараса Васильєвих, а також сотника Данила Павлюка (с.Софіївка). Ті села, Довгеньке та Софіївка, мали спільну назву – с.Черноморское, яка походила від назви «війська чорноморського», що звільняло землі від турків та деякий час тут знаходилося.

Тобто територія сучасної Любашівки охоплювала два села, які свого часу заснували козаки. А значить, наша Любашівка – справжнє козацьке поселення!

Звідки виникла назва. Як ми уже

згадували, поряд з Любашівкою знаходилося село Софіївка, в якому була економія панів Любинських. Софіївку тоді ще називали Старе село, в якому існували два хутори Любинських. В одному із хуторів знаходилася їхня економія, а сьогодні (УВАГА!) це приміщення школи № 1 (нашого ліцею!). У одного з панів Любинських було два сини. У старшого сина була улюблена донька Любаша. Коли село розбудувалося, то весь прилеглий до садиби куток отримав назву Любашівка. А коли села довколишніх околиць злились в одне, то назву залишили – Любашівка ☺

Науково-популярне видання «Історія і люди. Любашівка»

ЛЮБАШІВКО,
з Днем народження
Тебе!

Любашівко моя!

Вважаю, що наша Любашівка – це пречудове містечко, де живуть чудові люди. Мені особисто подобається тут жити, незважаючи на те, що особливих визначних місць чи розважальних комплексів тут немає. Але ж усе це можна створити, якщо захотіти, а не чекати «манни небесної». І я уже почав змінювати Любашівку на краще хоча б тим, що небаду-

жий до історії, непогано навчаюся у Ліцеї і умію робити добрі справи «безвозмездно», а ще маю мету - прагну стати видатним любашівчанином, яким пишатиметься моя мама і у якого будуть брати інтерв'ю ☺☺☺ Я часто їжджу до інших сіл, міст, але завжди хочеться повертатися додому, в мою Любашівку. Адже Батьківщина це не лише місце, а й люди!

А я знайомий із багатьма прекрасними, добрими, талановитими людьми. Сподіваюся, таких людей буде ставати усе більше і більше, а наше селище – все краще і краще!

Тож з Днем народження тебе,
МОЯ ЛЮБАШІВКО!

Думками ділився

Олександр Яковенко, 8-А

Рубрика: запитання-відповіді

(знай НАШИХ ліцеїстів)

Інтерв'ю з Михайлом Панченком:

(голова батьківського комітету)

- Можете назвати свій знак зодіаку та сімейний стан? – Одружений скорпіон ☺

- Сучасне місце роботи та освіта, – Директор Любашівського районного центру зайнятості. Після закінчення школи здобув освіту в Українському

державному педагогічному інституті, а далі навчався в Одеському регіональному інституті державного управління.

- Ви не жалкуєте, що працюєте саме на цій посаді і саме у ЛРЦЗ? – Ні. Я люблю свою роботу ☺.

- Яке Ваше життєве кредо та рецепт успіху? – Девіз життя: «Ніколи не здаватись», а от рецепт залишу в секреті, бо успіхом не ділюся ☺.

- Ви успішний чоловік, тож, певно, жінки проходять не дають? – Запитайте про це у самих жінок ☺

- Пане Михайле, чи є у Вас дитяча мрія, яку змогли втілити у життя? – Дитячих мрій звісно багато, хоч і не усі збулися. АЛЕ найзаповітнішою моєю мрією як школяра, було швидше закінчити школу ☺

- Якби мали можливість повернутися у випускний клас, то хотіли б щось змінити? – Мої шкільні роки були веселими і важкими одночасно, але все ж позитиву було набагато більше, тож...ні! Нічого б не змінив!

- 2-го жовтня уся країна святкує День учителя. Що побажаєте педагогам Любашівки? – Від імені усього батьківського комітету Ліцею бажаю нашим учителям добра, злагоди, успіхів у роботі, хорошої заробітної плати і добрих учнів. І звісно нехай панує мир у ваших родинках!

- А що Ви можете побажати нашій шкільній газеті «Ліцеїст»? – Бажаю, щоб Ваша газета дійсно видавалася, регулярно виходила у друк, щоб стала популярною серед учнівської молоді! Та й узагалі, щоб «Ліцеїст» досяг успіху!

Автор рубрики:
Олександр Яковенко,
журналіст Ліцею

Країно моя, ти окроплена кров'ю вже багато років,
І бачила ти всі страждання народу.
Народу, який прагнув завжди здобути
безцінну свободу.
Нас мучили, били й карали за те, що вірність
Україні зберегли.
І ми стоїмо, стоятимемо завжди, допоки не
скінчаться сили.
І ось, коли ворог страшний знов застав нас
зненацька,
Вмить повстала супроти ворогів
непереможна сила козацька.
Незламний в нас дух і сила духу відмінна!
Отримають по справедливості усі вороги
поголівно.

І в день перемоги вітер
рознесе слова серцю
нашому милі.
І вигукнуть українці зі
сльозами на очах:
«Слава Україні!»

Олександра (Інна) Синиця,
11-А

ліцею під звучання-виконання Гімну України. Незважаючи на «нелюбну» погоду, козацькі рої були в бойовому, але дружелюбному настрої. До речі, тренерами стали переможці минулорічного районного етапу конкурсу «Джура», а нині члени гуртка «Юні отамани» під проводом Тараса Григоровича!

Козацькому роду нема переводу!

АБО
як завзяті
ліцеїсти
випробування
під час
козацького
таборування
долали

День захисника України наш Ліцей відзначив особливим – проведенням козацьких забав! Адже 14 жовтня – це і День українського козацтва! Учні школи сформували команди, які змагалися за звання кращого козацького рою. Відкриття цього, в майбутньому традиційного, свята відбулося на подвір'ї

Сергій Похмурний із сином

Після настановних слів нашого директора Аркадія Олексійовича та заступника голови районної ради Олександра Тодорова ведучі свята, як і належить поіменно згадали усіх тих випускників Ліцею, котрі нині знаходяться або уже повернулися з війни, де охороняли мир в Україні.

ТАК, ми пишаємося вами, наші шановані захисники-випускники:

Олексій Цабевський,
Олександр Котик, Віктор

Бриткару, Сергій Похмурний, Сергій Стець, Мірчун Михайло.

Та не лише у конкурсах взяли участь Ліцеїсти і не просто поїли

смачнющого козацького кулешику із польової кухні, але й підтримали акцію «Діти захисникам України», під час якої на жовто-блакитному полотні написали побажання миру і швидкого повернення українським військовим. Заступник директора з виховної роботи Вікторія Добровольська з хвилюванням у голосі розповіла, що обов'язково Ліцей передасть ці мирні побажання військовим, адже дитячі щирі слова зігрівають солдат у таку холодну пору у сирих окопах... Найемоційнішим і найцікавішим конкурсом для ліцеїстів став конкурс на облаштування свого куреня-палатки, де школярі і тренери проявили неабиякий креатин! А далі було вручення грамот і спільні дружні фото!

До речі, прапор, що на фото вище, передав із передової Олександр Котик – випускник Ліцею, який нині на передовій захищає наш з вами мир. Слава Україні! Героям слава!

Як розпізнати «побутового» СЕПАРАТИСТА?

- * Пропагує російську символіку, нав'язує поняття «руського мира»;
- * Паплюжить цінності українського народу, зневажає українську культуру
- * Поширює чутки «загрозу» російськомовному населенню в Україні;
- * Паплюжить символи Української державності – Прапор, Гімн, Герб;
- * Протестує проти мобілізації та вихваляє так звані днр, лнр.

Якщо ви зіткнулися з проявами "побутового" сепаратизму фіксуйте факти на камеру

**БАЧИШ, ЩО ХТОСЬ
ЗАКЛИКАЄ ДО СЕПАРАТИЗМУ?**

СБУ про нього потурбується!

ТЕЛ. **0-800-501-482**

Навчання за розкладом, а ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА за ліцеїстами!

Як щороку, так і сьогодні, кожен ліцеїст, охочий спробувати свої сили в очолюванні учнівського самоврядування, має шанс стати президентом Ліцею.

Оце так демократія! Оце так можливості для реалізації мрій-бажань ліцеїстів! Але ж не лише цікаво, але й до мурашок відповідально – або пан, або пропав!

То хто ж цього рік ризикнув спробувати себе на цій почесній і відповідальній посаді? І що нам, виборцям, обіцяють кандидати у президенти?

У всьому цьому вирішили ми, журналісти, розібратися, взявши інтерв'ю у кандидатів.

Ми поставили нашим лідерам по чотири запитання:

1. Чому бажаєте стати президентом Ліцею?
2. Що Ви робите, щоб ним стати?
3. У Вас багато суперниць. Вас це не лякає?
4. Хвилюєтесь, що Вас не оберуть?

І ось, які відповіді отримали.

Наталія Марку, 9-Б кл. - № 7:

1. Матиму можливості зробити школу комфортнішою, затишнішою, покращити життя школярів на той час, поки вони у Ліцеї.

2. Проводила активну агітацію за себе ☺

3. Не лякає, а стимулює до дій!

4. Не хвилююся, але сподіваюся на перемогу!

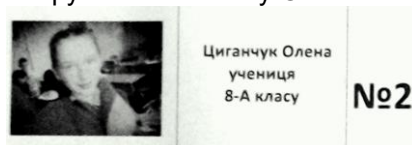
Олена Циганчук, 8-А кл. - № 2:

1. Змінити життя школи і учнів у ній на краще.

2. Маю на меті провести інтелектуально-розважальне шоу «Хто зверху».

3. Ні, не лякає, бо хоч суперниці і гідні, та я сильніша за кожну з них!

4. А чого хвилюватися – ліцеїсти оберуть найсильнішу ☺

Ганна Тараненко, 9-А кл. - № 6:

1. Перш за все, це новий досвід в організації людей заради однієї мети. Адже хочу зробити школу кращою.

2. Особисто роздавала агітаційні листівки ☺

3. Ні, не лякає. Упевнена у своїх силах!

4. Не хвилююся – що буде, те буде.

Аліна Івогло, 8-Б кл. - № 4:

1. Ставши президентом, спробую зробити навчання цікавішим, а школу – кращою!

2. Проводжу агітацію, а ще проводжу цікавене комік-шоу «Один в один».

3. Чесно кажучи, не вважаю їх суперницями ☺

4. Звісно, трішечки хвилююся, але упевнена у своїх виборцях!

Катерина Панченко, 10 кл. - № 5:

1. Я активно беру участь у шкільному житті і хочу навчити наших ліцеїстів більш корисно проводити час в рідному Ліцеї. А ще хочу об'єднати учителів та учнів, щоб між ними встановилася дружба і взаємо-розуміння та взаємопідтримка.

2. Проводжу чесну агітацію та багато спілкуюся із ліцеїстами-виборцями особисто.

3. Як на мене, суперниць небагато, тож мене це не лякає. А ще, по секрету, цілеспрямованість і лідерські якості у мене в крові ☺

4. Ні, я не хвилююся. Адже допомагати школярам буду і в якості простої учениці, і в якості президента Ліцею ☺

До слова, такі кандидати у президенти, як **Юлія Шкрабак** та **Марія Котик** не виявили бажання відповідати чесно на прості запитання!

Уважно читайте обіцянки наших кандидатів! Реально оцінюйте їхні можливості! Висновки і вибір робіть самостійно, дорогі виборці-ліцеїсти.

Автор:

Олександр Яковенко, 9-А

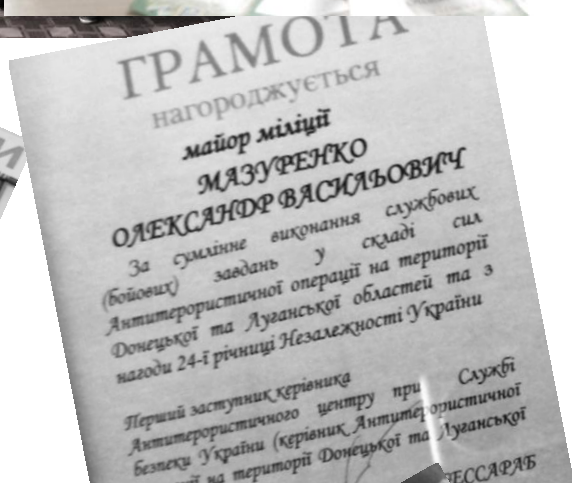
**Тобі смішно?
Та це ж
правда життя!
☺☺☺**

01. Які хоробрі вчинки ви здійснювали у своєму житті?
– Одного разу на алгебрі я руку підняв.

02. Моя вчителька англійської говорила, що у мене жахлива вимова. Особливо огидні були «ге» і «шо»

03. У школі я був зразковим хлопчиком. Мене завжди ставили в приклад:
"Не роби так, як він!"

ФОТОФАКТ ЗАМІСТЬ ТИСЯЧІ СЛІВ!

Редколегія:

Аркадій Горбатюк – засновник газети;
Надія Сироватко – головний редактор;
Олександр Яковенко – журналіст;
Руслан Табунщик – спонсор номеру.

Етенші! Етенсьйон!

Хочеш стати журналістом? Стань спершу членом гуртка журналістики!